

Kotiteollisuus, Kaksonen

Sarvipiil karvainen hnt
roikkuu koipien vliss
vuoren mustan siss
se kulkee
riivi rinnan siss

Ja sill on sisarensa
Pivnsde vankinaan
se pit sit omanaan vaan
sit uskalla ei kuin
matkan takaa tuijottaa

Ja yt yksin kulkee kaksonen
maailman loppuun asti miettien
mik on outo tunne rinnassaan
ei raukka rakkautta tunnista

Kevt ei riisu hamettaan,
odottaa valoa saapumaan
piilostaan
sill halla korpikuusen alla
vain tiukentaa otettaan

Piv riutuu vuoren siss
nuolee haavojaan,
kuolee pois
kun ei kaksonen tahdo
ksistn pst tt kauneutta

Ja yt yksin kulkee kaksonen
maailman loppuun asti miettien
mik on outo tunne rinnassaan
ei raukka rakkautta tunnista

Kun toinen riutuu pois, heikkenee
niin toinen miettii miksi pahenee
tuo outo tunne polon rinnassa
ei raukka rakkautta tunnista

Ei silmi ny pimest
eik kulkijasta tst
varjoa lankea

Ei hengityksen huurua ny
ei jlke j kun se ky
valkoista hankea

Pivnsteen ottaa syliin
matka Tuonen kylmiin kyliin
alkaa ankea

On pime tie ja kyyti jinen
vastassa joukko tuhatpinen
kuolonkankea